

Editorial

El sisè número de la revista *Mot so razo*, segon en coedició del Centre d'Estudis Trobadorescos de Castelló d'Empúries i de l'Institut de Llengua i Cultura Catalanes de la Universitat de Girona, reprèn algunes de les constants que l'han caracteritzat en els darrers cinc números. Hi trobareu articles sobre un ventall de temes que ajuden a entendre la cultura medieval catalana, i per extensió europea, amb un èmfasi especial en el comtat d'Empúries. Reprenem també la varietat de les disciplines on s'han format els autors que hi col·laboren, que en aquest número provenen en gran part d'universitats estrangeres. Sense oblidar tampoc la recerca d'aquells que s'inicien en la medievalística amb entusiasme i rigor:

Victor Millet ens introdueix a la pervivència d'alguns trobadors alemanys més enllà de la seva obra lírica: al seu article veiem com es transformen en personatges i acaben, de vegades, convertits en protagonistes de farses del segle XVI, acollides amb un gran èxit popular. Daniel Genís descriu el context històric i cultural que dóna sentit al procés incoat pel rei Jaume II contra el comte d'Empúries. Lola Badia situa la matèria troiana, un dels temes que més va

interessar a l'Edat Mitjana, tal com es coneixia en aquell període i ens mostra alguns dels moments culminants de la seva influència en la literatura catalana medieval.

El dossier explora diversos aspectes de la representació i interpretació de la lírica dels trobadors, molt en particular dels gèneres destinats al ball. Anna Radaelli ressegueix els testimonis conservats de la dansa occitanocatalana, i els canals de difusió que se'ns dibuixen, des dels orígens fins al segle XIV: un recorregut que, per cert, acaba a Castelló d'Empúries. L'article d'Illaria Zamuner es proposa definir la balada, l'altre gènere de ball principal a la tradició trobadoresca, mitjançant un repàs de la transmissió manuscrita, que li permet, a més, d'aventurar una hipòtesi sobre el paper dels copistes. Per últim, Susan Boynton reflexiona sobre les dificultats que presenta la interpretació de les cançons trobadoresques i també sobre l'enriquiment que una anàlisi musical aporta a la lectura d'uns poemes que no eren tant textos com cançons. Esperem que el conjunt dels articles contribueixi a eixamplar el coneixement sobre l'Edat Mitjana i a demostrar-ne la riquesa cultural inesgotable.

Wolfram von Eschenbach (Cançonier Major de Heidelberg, cpg 848, f. 149v).